

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

ADVIEZEN

DE EUROPESE TOEZICHTHOUDER VOOR
GEGEVENSBESCHERMING

Advies van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming betreffende het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (COM(2008) 820 definitief)

(2009/C 229/01)

DE EUROPESE TOEZICHTHOUDER VOOR GEGEVENSBESCHERMING,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 286,

Gelet op het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name op artikel 8,

Gelet op Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾, met name op artikel 41,

Gelet op het verzoek om een advies overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001, dat op 3 december 2008 van de Commissie ontvangen is,

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT:

I. INLEIDING

Raadpleging van de EDPS

1. De Commissie heeft op 3 december 2008 overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 de Europese toezichthouder voor de gegevensbescherming (EDPS) om advies verzocht over het voorstel voor een ver-

ordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: te noemen: „het voorstel of het Commissievoorstel”). Deze raadpleging dient in de preambule van de verordening uitdrukkelijk te worden vermeld.

2. De EDPS heeft in een eerdere fase reeds aan het voorstel meegewerkt, en de Commissie heeft in haar eindtekst van het voorstel met vele van de punten die de toezichthouder tijdens de voorbereidingen informeel aan de orde heeft gesteld, rekening gehouden.

Context van het voorstel

3. Het voorstel behelst een herschikking van Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend ⁽³⁾ (hierna de „Dublinverordening” genoemd). Het voorstel is door de Commissie ingediend als onderdeel van het eerste pakket van voorstellen dat moet leiden tot meer harmonisatie en strengere beschermingsnormen in het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, zoals daartoe in het Haags programma van 4 en 5 november 2004 was opgeroepen en overeenkomstig hetgeen vervolgens in het asielbeleidsplan van de Commissie van 17 juni 2008 was aangekondigd. In het Haags programma is de Commissie verzocht haar evaluatie van de rechtsinstrumenten van de eerste fase af te ronden en de instrumenten en maatregelen van de tweede fase aan de Raad en het Europees Parlement voor te leggen met het oog op de goedkeuring ervan vóór eind 2010.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 50 van 25.2.2003, blz. 1.

4. Met betrekking tot het voorstel is een uitgebreide evaluatie- en adviesprocedure uitgevoerd. Bij het opstellen ervan is in het bijzonder rekening gehouden met enerzijds het evaluatieverslag van 6 juni 2007 van de Commissie over het Dublin-systeem⁽¹⁾, waarin gewezen wordt op een aantal juridische en praktische mankementen in het huidige systeem, en anderzijds de bijdragen die diverse betrokken partijen aan de Commissie hadden gezonden naar aanleiding van haar Groenboek over de toekomst van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel⁽²⁾.
5. Het voorstel heeft in de eerste plaats ten doel het Dublinstelsel efficiënter te maken en ten behoeve van personen die overeenkomstig de procedure van Dublin internationale bescherming inroepen, hogere beschermingsnormen te verzekeren. Voorts wordt ermee beoogd meer solidariteit te tonen tegenover die lidstaten die aan bijzondere migratiedruk blootstaan⁽³⁾.
6. Het voorstel breidt de werkingssfeer van de Dublinverordening uit tot personen die subsidiaire bescherming aanvragen (en genieten). De wijziging is noodzakelijk voor de samenhang met het communautaire acquis, in dit geval Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming⁽⁴⁾ (hierna „kwalificatierichtlijn” genoemd), waarin het begrip „subsidiaire bescherming” wordt ingevoerd. Tevens worden de in de Dublinverordening gebruikte terminologie en definities aangepast aan de terminologie en definities van de andere asielinstrumenten.
7. Om het systeem efficiënter te laten werken, worden in het voorstel in het bijzonder termijnen vastgesteld voor het indienen van terugnameverzoeken, en wordt de termijn voor het beantwoorden van verzoeken om informatie verkort. Tevens worden de bepalingen betreffende de beëindiging van de verantwoordelijkheid verduidelijkt, evenals de omstandigheden en procedures voor het toepassen van de discretionaire bepalingen (humanitaire gronden en soevereiniteit). Er zijn regels toegevoegd over de overdracht van personen, terwijl de bestaande geschillenbeslechtsingsprocedure wordt uitgebreid. Ook is een bepaling opgenomen over het organiseren van een verplicht onderhoud.
8. Voorts voert het Commissievoorstel, met het oog op een betere bescherming voor hen die om bescherming verzoeken, het recht in om in beroep te gaan tegen een overdrachtsbesluit, en verplicht het de bevoegde autoriteiten om te beslissen of de tenuitvoerlegging van het besluit al dan niet moet worden opgeschort. Tevens worden in het voorstel het recht op rechtsbijstand en/of vertegenwoordiging en het recht op bijstand door vertalers en tolken geregeld. In het voorstel wordt ook verwezen naar het beginsel dat een persoon niet in bewaring wordt gehouden louter omdat hij internationale bescherming zoekt. Tevens voorziet het voorstel in uitbreiding van het recht inzake gezinshereniging en wordt ingespeeld op de behoeften van ongebeide minderjarigen en andere kwetsbare groepen.

Invalshoek van het advies

9. In dit advies zullen vooral die wijzigingen in de tekst aan de orde komen die vanuit het oogpunt van de bescherming van persoonsgegevens het belangrijkst zijn:
 - bepalingen die gericht zijn op een betere uitvoering van het recht op informatie; zo zijn bijvoorbeeld inhoud, vorm en tijdstip van de informatieverstrekking verduidelijkt en wordt er voorgesteld te gaan werken met een gemeenschappelijke brochure;
 - een nieuw mechanisme voor het uitwisselen van de betrokken gegevens tussen de lidstaten voorafgaand aan een overdracht;
 - het toepassen van het veilige verzendingskanaal Dublinet voor de uitwisseling van informatie.

II. ALGEMENE OPMERKINGEN

10. De EDPS schaart zich achter de doelstellingen van het Commissievoorstel, namelijk om het Dublinstelsel efficiënter te maken en ten behoeve van personen die overeenkomstig de procedure van Dublin internationale bescherming inroepen, hogere beschermingsnormen te verzekeren. Hij kan ook instemmen met de redenen waarom de Commissie besloten heeft tot herziening van het Dublinstelsel over te gaan.
11. Een passend beschermingsniveau voor persoonsgegevens is een conditio sine qua non om te kunnen garanderen dat ook andere grondrechten daadwerkelijk worden uitgevoerd en een hoog beschermingsniveau wordt geboden. De EDPS is zich er bij zijn advies van bewust dat aan het voorstel belangrijke grondrechtenaspecten vastzitten, aangezien dit niet alleen betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens, maar ook op vele andere rechten van onderdanen van derde landen en staatlozen, zoals in het bijzonder het recht op asiel, het recht op informatie in een brede betekenis, het recht op gezinshereniging, het recht van toegang tot de rechter, het recht op vrijheid en op vrijheid van beweging, de rechten van het kind en de rechten van niet-begeide minderjarigen.
12. Zowel in overweging 34 als in de toelichting wordt beklemtoond dat de wetgever zich heeft ingespannen om het voorstel in overeenstemming te brengen met het Handvest van de grondrechten. In dit verband wordt in de toelichting uitdrukkelijk verwezen naar de bescherming van persoonsgegevens en het recht op asiel. In de toelichting wordt eveneens onderstreept dat het voorstel grondig getoetst is op zijn verenigbaarheid met de grondrechten als algemene beginselen van zowel het Gemeenschapsrecht als het internationale recht. Gezien het mandaat van de EDPS echter heeft het onderhavige advies vooral betrekking op de gegevensbeschermingsaspecten van het voorstel. In dit verband is de EDPS ingenomen met de aanzienlijke aandacht die in het voorstel wordt gewijd aan dit grondrecht, aangezien alleen op deze wijze een efficiënte werking van de Dublinprocedure gepaard kan gaan aan volledige inachtneming van de eisen uit hoofde van de grondrechten.

⁽¹⁾ COM(2007) 299.

⁽²⁾ COM(2007) 301.

⁽³⁾ Zie de toelichting bij het voorstel.

⁽⁴⁾ PB L 304 van 30.9.2004, blz. 12.

13. De EDPS constateert eveneens dat in het voorstel gestreefd wordt naar samenhang met andere rechtsinstrumenten betreffende de oprichting en/of de toepassing van andere grootschalige IT-systemen. In het bijzonder wil hij benadrukken dat zowel het delen van de verantwoordelijkheid ten aanzien van de databank als de manier waarop het toezicht volgens het voorstel moet werken, in overeenstemming is met het raamwerk van het Schengen-informatiesysteem II en het Visum-informatiesysteem.
14. De EDPS is ingenomen met het feit dat nu ten aanzien van het toezicht zijn rol duidelijk omschreven is, hetgeen, vanzelfsprekend, in de voorafgaande tekst niet het geval was.

III. HET RECHT OP INFORMATIE

15. Artikel 4, lid 1, punten f) en g), van het voorstel luiden als volgt:

„Zodra een verzoek om internationale bescherming is ingediend, stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de verzoeker in kennis van de toepassing van deze verordening, en met name van:

- f) het feit dat de bevoegde autoriteiten gegevens over hem kunnen uitwisselen, uitsluitend om de verplichtingen die uit deze verordening voortvloeien, na te komen;
- g) het bestaan van het recht op toegang tot de hem betreffende gegevens en van het recht te verzoeken om hem betreffende onrechtmatig verwerkte gegevens te laten verwijderen, met inbegrip van het recht op het ontvangen van informatie over de procedures om die rechten te doen gelden en van de contactgegevens van de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten die bevoegd zijn kennis te nemen van verzoeken betreffende de bescherming van persoonsgegevens.”

In artikel 4, lid 2, wordt beschreven hoe de in lid 1 bedoelde informatie aan de verzoeker moet worden verstrekt.

16. Een daadwerkelijke uitvoering van het recht op informatie is onontbeerlijk voor een goede werking van de Dublin-procedure. In het bijzonder moet ervoor gezorgd worden dat de informatie op zodanige wijze wordt verstrekt dat de asielzoeker aan de hand daarvan zijn situatie en de omvang van zijn rechten volledig kan begrijpen en weet welke procedurele stappen hij kan nemen naar aanleiding van de administratieve besluiten die in zijn geval zijn genomen.
17. Wat de praktische aspecten van de uitvoering van dit recht betreft, wijst de EDPS erop dat de lidstaten overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder g), en lid 2 van het voorstel gebruik maken van een gemeenschappelijke brochure met onder andere „de contactgegevens van de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten die bevoegd zijn kennis te nemen van verzoeken betreffende de bescherming van persoonsgegevens”. In dit verband benadrukt de EDPS dat, hoewel de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten waarnaar in artikel 4, lid 2 van het voorstel wordt verwezen inderdaad bevoegd zijn om kennis te nemen van verzoeken betref-

fende de bescherming van persoonsgegevens, de formulering van het voorstel de verzoeker (de persoon op wie de gegevens betrekking hebben) niet mag verhinderen zich met zijn verzoek allereerst tot de voor de verwerking verantwoordelijke persoon te richten (in dit geval de bevoegde nationale autoriteiten die belast zijn met de Dublinsamenwerking). Thans lijkt de implicatie van het bepaalde in artikel 4, lid 2, dat de verzoeker zijn verzoek in alle gevallen rechtstreeks moet indienen bij de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten, terwijl het de standaardprocedure en de normale gang van zaken in de lidstaten is dat een verzoeker zijn verzoek eerst indient bij de persoon die voor de verwerking van de gegevens verantwoordelijk is.

18. De EDPS geeft eveneens in overweging de formulering van artikel 4, onder g), te wijzigen teneinde de rechten waarover de verzoeker beschikt te verduidelijken. De voorgestelde formulering is onduidelijk aangezien zij zodanig kan worden opgevat dat „het recht op het ontvangen van informatie over de procedures om die rechten te doen gelden [...]” een onderdeel vormt van het recht van toegang tot gegevens en/of van het recht om onjuiste gegevens te laten rechtzetten. Voorts behoeven de lidstaten volgens de huidige formulering van deze bepaling de verzoeker niet te informeren over de inhoud van zijn rechten, maar slechts over „het bestaan” daarvan. Aangezien het hier meer om een stilistische kwestie lijkt te gaan, geeft de EDPS in overweging artikel 4, lid 1, onder g), als volgt te herschrijven:

„Zodra een verzoek om internationale bescherming is ingediend, stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de verzoeker in kennis van [...]:

- g) [...] het recht op toegang tot de hem betreffende gegevens en [...] het recht te verzoeken om hem betreffende onjuiste gegevens recht te laten zetten of hem betreffende onrechtmatig verwerkte gegevens te laten verwijderen [...], alsmede van de procedures om die rechten te doen gelden, inzonderheid de contactgegevens van de in artikel 33 van de onderhavige verordening bedoelde autoriteiten en van de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten.”.

19. Wat de methoden om de informatie aan de verzoekers te doen toekomen betreft, verwijst de EDPS naar de werkzaamheden van de Coördinatiegroep Eurodac-toezicht⁽¹⁾ (die is samengesteld uit vertegenwoordigers van de gegevensbeschermingsautoriteit van elk van de deelnemende staten plus de EDPS). Deze groep buigt zich in het kader van EURODAC thans over dit punt om zodra de resultaten van de nationale onderzoeken beschikbaar en gebundeld zijn, dienstige richtsnoeren voor te stellen. Hoewel deze gecoördineerde onderzoeken specifiek betrekking hebben op EURODAC, zullen de bevindingen daarvan hoogstwaarschijnlijk eveneens interessant zijn in verband met Dublin, aangezien zij ook betrekking hebben op zaken als talen en vertalingen, en de toetsing in hoeverre de asielzoeker de informatie daadwerkelijk begrepen heeft, enzovoorts.

⁽¹⁾ Voor uitleg over de activiteiten en de status van deze groep, zie: <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/site/mySite/pid/79> Deze groep oefent een gecoördineerd toezicht op het EURODAC-systeem uit. Vanuit het oogpunt van gegevensbescherming evenwel zal haar werk ook gevolgen hebben voor het algemene kader van de uitwisseling van gegevens in het kader van Dublin. Deze informatie betreft dezelfde betrokkene en wordt uitgewisseld in dezelfde op hem betrekking hebbende procedure.

IV. OP WEG NAAR DOORZICHTIGHEID

20. Wat de in artikel 33, lid 1, van het voorstel bedoelde autoriteiten betreft, stemt het de EDPS tot voldoening dat de Commissie een geconsolideerde lijst van deze autoriteiten in het Publicatieblad van de Europese Unie bekend zal maken. Indien zich hierin wijzigingen voordoen, werkt de Commissie de lijst eenmaal per jaar bij. Deze lijst wordt gepubliceerd, hetgeen de doorzichtigheid zal helpen bevorderen en het toezicht op de gegevensbeschermingsautoriteiten zal vergemakkelijken.

V. NIEUW MECHANISME VOOR DE UITWISSELING VAN INFORMATIE

21. De EDPS neemt nota van de invoering van het nieuwe mechanisme voor de uitwisseling van relevante informatie tussen de lidstaten voordat de overdracht wordt verricht (zie artikel 30 van het voorstel). Hij beschouwt het doel van deze informatie-uitwisseling als rechtmatig.
22. De EDPS neemt eveneens nota van het bestaan van specifieke waarborgen inzake gegevensbescherming in het voorstel overeenkomstig artikel 8, leden 1 tot en met 3, van Richtlijn 95/46/EG betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, zoals daar zijn: a) de verzoeker en/of diens vertegenwoordiger moet uitdrukkelijk toestemming verlenen; b) de overdragende lidstaat moet de gegevens onmiddellijk na de beëindiging van de overdracht wissen; en c) „Persoonlijke gezondheidsgegevens worden alleen verwerkt door gezondheidswerkers die, op grond van het nationale recht of op grond van voorschriften die door nationale bevoegde instanties zijn vastgesteld, onderworpen zijn aan het beroepsgeheim, of door andere personen voor wie een gelijkwaardige geheimhoudingsplicht geldt” (nadat ze een passende medische opleiding hebben genoten). Hij staat er ook achter dat de uitwisseling uitsluitend zal plaatsvinden via het beveiligde „DubliNet”-systeem en door de in een kennisgeving vermelde autoriteiten.
23. Of dit mechanisme in overeenstemming is met de gegevensbeschermings regels zal grotendeels afhangen van de structuur ervan, in het bijzonder gelet op het feit dat ook bijzonder gevoelige persoonlijke gegevens zullen worden uitgewisseld, zoals bijvoorbeeld informatie over „eventuele bijzondere behoeften van de over te dragen verzoeker, waarbij het in sommige gevallen ook gaat om informatie over de fysieke of mentale gezondheidstoestand van de betrokkene”. In dit verband is de EDPS het volledig eens met artikel 36 van het voorstel, volgens hetwelk „de lidstaten alle nodige maatregelen moeten nemen om ervoor te zorgen dat elke vorm van misbruik van de gegevens [...] wordt bestraft met volgens het nationale recht vastgestelde sancties, met inbegrip van administratieve en/of strafrechtelijke sancties”.

VI. REGELING VAN DE INFORMATIE-UITWISSELING IN HET KADER VAN HET DUBLINSTELSEL

24. In artikel 32 van het Commissievoorstel wordt de *informatie-uitwisseling* geregeld. De EDPS heeft in een eerdere fase al een bijdrage geleverd tot de totstandkoming van deze bepaling, en steunt de door de Commissie voorgestelde formulering.

25. De EDPS benadrukt dat het van belang is dat de autoriteiten in de lidstaten bij de uitwisseling van informatie over natuurlijke personen gebruik maken van het DubliNet-netwerk. Dit komt niet alleen de veiligheid ten goede, maar maakt ook een betere traceerbaarheid van de overdrachten mogelijk. In dit verband verwijst de EDPS naar het begeleidende werkdocument van de Commissiediensten van 6 juni 2007 bij het Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de evaluatie van het Dublin-systeem⁽¹⁾, waarin de Commissie in herinnering brengt dat het gebruik van DubliNet altijd verplicht is, behalve voor de uitzonderingen die zijn neergelegd in artikel 15, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1560/2003 van de Commissie van 2 september 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend⁽²⁾ (hierna: „de Dublinuitvoeringsverordening”). De EDPS beklemtoont dat de in artikel 15, lid 1, geboden mogelijkheid om van het gebruik van DubliNet af te wijken, zeer beperkend dient te worden geïnterpreteerd.
26. Met het oog hierop zijn verscheidene bepalingen in het voorstel opgenomen dan wel opnieuw geformuleerd, en de EDPS acht al deze inspanningen een goede zaak. Zo werd bijvoorbeeld artikel 33, lid 4, van het voorstel opnieuw gereedigeerd teneinde te verduidelijken dat niet alleen de verzoeken maar ook de antwoorden en alle schriftelijke correspondentie onder de regels betreffende de totstandbrenging van veilige kanalen voor elektronische verzending komen te vallen (als bepaald in artikel 15, lid 1 van de Dublinuitvoeringsverordening). Daarnaast moet de schrapping van lid 2 in het nieuwe artikel 38 verduidelijken dat de lidstaten DubliNet ook moeten gebruiken voor de verzending van verzoeken en antwoorden, terwijl de lidstaten volgens de oude tekst (artikel 25) „iedere methode (konden) gebruiken die een ontvangstbewijs levert”.
27. De EDPS merkt op dat in het Dublinsysteem ten aanzien van de uitwisseling van persoonsgegevens relatief weinig geregeld is. Hoewel in de Dublinuitvoeringsverordening bepaalde aspecten van de uitwisseling reeds werden geregeld, lijken nog niet alle aspecten van de uitwisseling van persoonsgegevens door de onderhavige verordening te worden bestreken, hetgeen betreurenswaardig is⁽³⁾.
28. In dit verband kan erop gewezen worden dat over de uitwisseling van informatie betreffende asielzoekers eveneens overleg heeft plaatsgevonden met de Coördinatiegroep Eurodac-toezicht. Zonder op de bevindingen van deze groep vooruit te willen lopen, wijst de EDPS er nu reeds op dat een van de mogelijke aanbevelingen is om een reeks voorschriften goed te keuren die vergelijkbaar zijn met die welke in het Sirene-handboek van de Schengenovereenkomst zijn opgenomen.

⁽¹⁾ SEC(2007) 742.

⁽²⁾ PB L 222 van 5.9.2003, blz. 3.

⁽³⁾ Dit valt nog meer in het oog indien een vergelijking wordt getrokken met de mate waarin de uitwisseling van aanvullende informatie in het kader van het Schengeninformatiesysteem is geregeld (SIRENE).

VII. CONCLUSIES

29. De EPDS steunt het Commissievoorstel voor een verordening tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend. Ook hij heeft begrip voor de redenen om het bestaande systeem te herzien.
30. De EDPS is ingenomen met de samenhang tussen het Commissievoorstel en de andere rechtsinstrumenten die het ingewikkelde rechtskader op dit terrein vormen.
31. De EDPS is verheugd over de ruime aandacht die in het voorstel wordt geschonken aan de naleving van de grondrechten, in het bijzonder de bescherming van persoonsgegevens. Hij beschouwt deze benadering als een wezenlijke voorwaarde om de Dublinprocedure te kunnen verbeteren. Hij vestigt de aandacht van de wetgevers op de nieuwe systemen voor de uitwisseling van gegevens, waaronder de extreem gevoelige persoonsgegevens van asielzoekers.
32. De EDPS zou eveneens willen verwijzen naar het belangrijke werk dat op dit terrein verricht is door de Coördinatiegroep Eurodac-toezicht, en meent dat de bevindingen van deze groep kunnen bijdragen tot een betere omschrijving van de kenmerken van het systeem.
33. De EDPS meent dat sommige van de opmerkingen in zijn advies nader kunnen worden uitgewerkt in het licht van de praktische uitvoering van het herziene stelsel. In het bijzonder is het zijn bedoeling een bijdrage te leveren tot het opstellen van de uitvoeringsmaatregelen betreffende de uitwisseling van informatie via het DubliNet als vermeld in de punten 24 tot en met 27 van dit advies.

Gedaan te Brussel, 18 februari 2009.

Peter HUSTINX

Europees Toezichthouder voor gegevensbescherming